

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Palancica Victor în numele inculpatului Sîrghi Vasile, împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 08 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui

***Sîrghi Vasile Petru,***

*născut la 17 martie 1974, originar și domiciliat în r-nul Ialoveni, s. Horești.*

***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***

- 1. de la 04 ianuarie 2013 - pînă la 08 iulie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 30 iulie 2014 - pînă la 16 octombrie 2014 (instanța de recurs);*
- 3. de la 03 decembrie 2014 - pînă la 04 februarie 2015 (instanța de recurs în anulare).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală legal executată.

**CONSTATĂ:**

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 08 iulie 2014, Sîrghi Vasile a fost condamnat în baza art. 264<sup>1</sup> alin.(3) Cod penal, la 550 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Sîrghi Vasile la 01 decembrie 2012, aproximativ la ora 20<sup>40</sup>, conducînd automobilul de model „Mercedes-Benz 307 D”, cu n/î ILAP 991, deplasîndu-se pe una din străzile centrale din s. Horești, r-nul Ialoveni, pe contrasens, contrar prevederilor RCR, ignorînd somația de a stopa, la cerințele colaboratorului CPR Ialoveni, Pașa V., aflat în exercițiul funcției, a continuat deplasarea, încercînd să se eschiveze, fiind ajuns din urmă lîngă gospodăria acestuia.

În rezultatul verificării conducătorului auto, inspectorul, constatând miros de alcool, l-a condus pe Sîrghi V. la CPR Ialoveni, unde, de către inspectorul secției poliției rutiere CPR Ialoveni, Onica S., i s-a explicat necesitatea testării alcooloscopice, care, fiind supus procedurii de testare a aerului expirat la alcotesterul „Drager”, conform procesului-verbal nr.748 privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 01.12.2012, s-a constatat că Sîrghi V. are concentrația de alcool în aerul expirat de 0.73 mg/l, rezultatul fiind adus la cunoștință lui Sîrghi V.. Ulterior, inspectorul Onica S., i-a explicat necesitatea examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, însă Sîrghi V. a refuzat, prin ce a încălcat prevederile pct.11 lit.j) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia, *„Conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”*, necățînd la faptul că a fost preîntîmpinat despre survenirea răspunderii penale conform art. 264<sup>1</sup> alin.(3) Cod penal, în cazul refuzului, împotrivirii sau eschivării de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, fapt confirmat înscris de către Sîrghi V. în îndreptare.

3. Împotriva sentinței a declarat recurs avocatul Palancica Victor în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. În motivarea recursului a menționat că declarațiile inspectorilor de poliție depuse în cadrul ședinței de judecată nu corespund realității, iar aceștia încearcă să ducă instanța în eroare deoarece, automobilul din dotarea poliției s. Horești nici nu este dotat cu girofar, iar faptul că l-a urmărit pe inculpat este o invenție a polițiștilor. Solicită aprecierea critică a declarațiilor acestor martori, deoarece sunt persoane cointeresate și din aceste considerente ar putea diminua realitatea evenimentelor petrecute.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014 a fost respins ca nefondat recursul declarat.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a considerat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului, just a încadrat în drept acțiunile, imparțial și obiectiv stabilindu-i

pedeapsa penală.

Instanța de recurs a apreciat critic afirmațiile inculpatului precum că el se afla acasă, iar la poarta sa a venit polițistul de sector, Pașa V. împreună cu un alt polițist cu automobilul propriu, care i-au spus că urce și să meargă să se clarifice, deoarece aceste declarații poartă un caracter calomnios în privința colaboratorilor poliției, iar Sîrghi V. nu a putut explica care ar putea fi motivele unor acțiuni tendențioase din partea colaboratorilor de poliție împotriva lui.

6. Hotărârile judecătorești menționate sunt atacate cu recurs în anulare de către avocatul Palancica Victor, care invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 453 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Consideră că în baza probelor administrate s-a constatat cu certitudine că inculpatul nu a comis infracțiunea imputată, iar declarațiile colaboratorilor de poliție nu corespund realității și încearcă să ducă în eroare instanța.

Deoarece inculpatul este învinuit în comiterea unei infracțiuni care ar putea să-i afecteze viața pentru următorii trei ani, solicită ca probele care stau la baza învinuirii să fie apreciate potrivit art. 95 Cod de procedură penală. Deasemenea, conform art. 93 CPP, probele administrate trebuie să conducă la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Astfel, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului. La fel, sentința de condamnare nu poate fi bazată în mod exclusiv ori în principal pe probe care au fost obținute cu încălcări esențiale ale legislației procesual-penale.

7. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recursul declarat nu conține argumentele ilegalității deciziei atacate, care sunt erorile de drept și care viciu fundamental a afectat hotărîrea atacată, potrivit art. 453 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare

declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform art. 6 pct.44) CPP, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Însă, conform art. 453 alin. (2), 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală, nu cuprinde menționarea acestor cazuri și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate.

Avocatul Palancica Victor, contestând sentința Judecătorei Ialoveni din 08 iulie 2014 și decizia Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui Sîrghi V., în recursul în anulare declarat, a invocat ca temei prevederile art. 453 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală (red.28 iulie 2006) și anume – *nu sunt întrunite elementele infracțiunii*, fără a ține cont de faptul că această normă procesual penală, prin Legea nr. 82 din 07 mai 2010 (în vigoare de la 04 iunie 2010) a fost expus în altă redacție, în care temeiul invocat nu se regăsește, deci, temeiul dat nu poate fi acceptat, astfel, se impune inadmisibilitatea recursului declarat.

Deoarece temeiurile pentru recurs în anulare sînt expres și limitativ stipulate de lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la aceasta, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, nominalizarea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care

încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină calitatea unui viciu fundamental de natură să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat.

Colegiul remarcă faptul, că dezacordul recurentului cu concluziile instanței este o opinie proprie al autorului recursului în anulare, care solicită o soluție de achitare, dar aceste argumente nu constituie viciul fundamental pentru o redeschidere a procesului penal.

Astfel, instanța de recurs constată că, recursul în anulare declarat de recurent nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute la art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, iar Colegiul penal nu este în drept să-l completeze cu circumstanțe în drept, care l-ar justifica.

În baza circumstanțelor expuse, Colegiul penal consideră că recursul în anulare declarat de către avocatul Palancica Victor în numele inculpatului Sîrghi V. urmează a fi declarat inadmisibil, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

9. Pentru aceste motive, în baza art. 456, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

#### D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Palancica Victor în numele inculpatului Sîrghi Vasile, împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 08 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui *Sîrghi Vasile Petru*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 26 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti